

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון ע"ה: – טו כסלו – טו אדר – טו סיון – טו אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד לאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שכה – אינו יהודי שעשה מלאכה בעד ישראל

טז. ספק אם הובאו מחוץ לתחום או מתוך התחום חוששין
שמה מחוץ לתחום הובאו:

סימן שכו – דיני רחיצה בשבת, ובו
י"ג סעיפים

א. אסור לרחוץ כל גופו אפילו כל אבר ואבר לבד אפילו
במים שהוחמו מערב שבת בין אם הם בכלי בין אם הם
בקרקע ואפילו לשפוך המים על גופו ולהשתתף אסור
אבל מותר לרחוץ בהם פניו ידיו ורגליו. הגה: או שאר
איברים כל שאינו רוחץ כל גופו (גית יוסף זטס סלא"ש פרק
מיטקות). והני מילי בחמי האור אבל בחמי טבריא מותר
לרחוץ אפילו כל גופו יחד ואין צריך לומר בצוננין והא
דשרי בחמי טבריא דוקא בקרקע אבל בכלי לא דאתי
לאיחלופי בחמי האור:

ב. יש אומרים דהא דשרי בחמי טבריא דוקא כשאין המקום
מקורה אבל אם המקום מקורה אסור משום דאתי לידי
זיעה ואסור ויש אומרים דמותר להזיע בחמי טבריא:

ג. אמת המים שהיא חמה אסור להמשיך לתוכה אפילו
מערב שבת סילון (פירוש צינור מרזב וסילון דבר אחד הם)
של צונן ופי הסילון יוצא חוץ לאמה ומימיו נשפכים
לעוקא (פירוש גומא) שבקרקע ואם המשיכו אסורים אפילו
המים שנכנסו לה מערב שבת ברחיצה ובשתיה כאלו
הביא סילון של מים מערב יום טוב ביום טוב כחמין
שהוחמו ביום טוב ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה:

ד. לא ישתטף אדם בצונן כל גופו ויתחמם כנגד המדורה
מפני שמפשיר מים שעליו ונמצא כרוחץ כל גופו בחמין
אבל מותר להשתטף בצונן אחר שנתחמם אצל האש:

ה. יש אומרים שצריך לזוהר שלא להחם ידיו אצל האש
אחר נטילה אם לא ינגבם תחלה יפה:

ו. אסור ליתן על גבי בטנו כלי שיש בו מים חמין ואפילו
בחול מפני הסכנה שפעמים שהם רותחים (אבל מותר
להחם בגד וליתנו על בטנו) (טור):

ז. הרוחץ בנהר צריך שינגב גופו יפה כשעולה מהנהר מפני
שלא ישארו המים עליו ויטלטלם ד' אמות בכרמלית לפי
שהעולה מן הרחיצה יש רבוי מים על גופו אבל ההולך
ברשות הרבים ומטר סוחף על ראשו ועל לבושו לא
הקפידו בו:

ח. אדם מותר לטבול מטומאתו בשבת:

ט. מותר לרחוץ פניו ידיו ורגליו בדברים שאינם משירים
שער מעורבים עם דברים המשירים ובלבד שלא יהיה
הרוב מדבר המשיר:

י. מותר לרחוץ ידיו במורסן. הגה: דגיבול כלאחר יד שרי
ואסור לרחוץ ידיו במלח (אגור) וכל שכן בבורית שקורין זיי"ף
בלשון אשכנז (בנימין זאב סימן רע"ח) או בשאר חלב שנימוח על
ידיו והוי נולד (מרדכי פרק צמה צמה וסמ"ג והגהות מיימוני פרק
כ"א וטור סימן שכ"ב):

יא. מרחץ שסתמו נקביו מערב שבת למוצאי שבת רוחץ בו
מיד אבל אם לא סתמו נקביו אף על פי שמאליו הוחם
בשבת צריך להמתין לערב בכדי שיעשו לפי שאסור
לעשות כן גזירה שמא יחתה בגחלים:

יב. אסור ליכנס למרחץ אפילו להזיע. (ויש אומרים דאפילו
לעבור במרחץ במקום שיכול להזיע אסור) (כס"י וטור):

יג. עיר שישראל ועכו"ם דרים בה ויש בה מרחץ רוחצת
בשבת אם רוב עכו"ם מותר לרחוץ בה במוצאי שבת מיד
ואם רוב ישראל או אפילו מחצה על מחצה אסור למוצאי
שבת עד כדי שיוחם:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון עה]